

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Lachmanna a soudců Mgr. Jana Ferfeckého a Mgr. Martina Bobáka ve věci

žalobce: **Český minigolfový svaz, z.s.**, IČO: 45772495
sídlem Zátopkova 100/2, 169 00 Praha 6
zastoupen advokátem JUDr. Danielem Vidunou, LL.M.
sídlem Palackého 715/15, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Národní sportovní agentura**
sídlem Českomoravská 2420/15, 190 00 Praha 9

o žalobě proti usnesení žalované ze dne 11. 8. 2022, č. j. NSA-0018/2022/PSS22/07,

takto:

- I. Usnesení Národní sportovní agentury ze dne 11. 8. 2022, č. j. NSA-0018/2022/PSS22/07, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 23 570 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce, JUDr. Daniela Viduny, LL.M.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a napadené rozhodnutí

1. Městský soud v Praze v tomto případě posuzoval zastavení řízení o žádosti o poskytnutí dotace.
2. Žalobce sdružuje sportovní spolky zabývající se provozováním sportovního minigolfu pro své členy i pro neorganizovanou veřejnost. Dne 30. 3. 2022 podal u žalované žádost vedenou pod č. PSS22-00018 (dále jen „žádost“) o poskytnutí dotace ve výši 5 706 588 Kč v rámci Výzvy 18/2021 *Podpora sportovních organizací svazového charakteru 2022* (dále jen

„výzva“) ve všech oblastech podpory (organizace činnosti sportovní organizace svazového charakteru, péče o talentovanou mládež a zabezpečení státní sportovní reprezentace).

3. V záhlaví označeným usnesením (dále jen „**napadené rozhodnutí**“) žalovaná řízení o žádosti zastavila podle § 14j odst. 4 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), v rozhodném znění (dále jen „**rozpočtová pravidla**“). Žalovaná po formálním hodnocení žádosti uzavřela, že žalobce nespadá do okruhu oprávněných žadatelů, jelikož neprokával, že má odpovídající organizační a řídicí strukturu, prostřednictvím které by naplňoval svůj účel v souladu s bodem 2.10. písm. b) výzvy. Žalovaná dále upozornila, že informace v předložené organizační struktuře neodpovídají informacím na internetových stránkách žalobce; navíc není zřejmé, jakým orgánem a kdy byla žalobcova organizační struktura projednána a schválena. Uvedla také, že působení členského spolku s možností organizovat soutěže v daném regionu není dostačující.

II. Žaloba

4. Žalobce v podané žalobě tyto závěry odmítl a požadoval zrušení napadeného rozhodnutí. Žalobní argumentace mířila do čtyř sporných otázek.
5. **Zaprvé** žalobce namítal, že žalovaná vůbec nezdůvodnila, proč žalobce nesplňuje podmínky výzvy, a napadené rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné.
6. **Zadruhé** žalobce namítal způsob, jakým žalovaná vyložila podmínky v čl. 2 bod 2.10. písm. b) a f) a bod 2.12. výzvy. Podotkl, že v tomto případě podkladem úvah žalované mohou být pouze ústní výstupy jejích představitelů a přípis žalované ze dne 15. 6. 2022, č. j. NSA-00018/2022/PSS22/5 (dále jen „**přípis**“) (na ten žalobce reagoval dopisem ze dne 16. 6. 2022), nikoliv napadené rozhodnutí. Žalobce je přesvědčen, že naplnění podmínky účelu plyne z jeho stanov (žalobce je i nositelem národní sportovní autority). Z čl. II stanov vyplývá žalobcova celostátní působnost. Právě u požadavku celostátní působnosti (při výkladu podmínky v bodě 2.12. výzvy) žalovaná zásadně pochybila. Žalobce poukázal na to, že bod 2.12. výzvy obsahuje dvě věty, a podle gramatického výkladu tak stanoví dvě samostatné podmínky. První věta stanoví podmínku výkonu hlavní činnosti minimálně v 7 krajích ČR tím, že v nich působí členské spolky nebo pobočné spolky žadatele a současně se v nich organizují alespoň dvoustupňové soutěže v daném sportovním odvětví. Žalobce splnění této podmínky doložil. Druhá podmínka podle věty druhé stanoví požadavek odpovídající organizační a řídicí struktury. Rovněž i to žalobce doložil. V tomto ohledu žalobce zdůraznil, že žalovaná nesprávně dovozuje, že oprávněný žadatel musí mít založenou odpovídající organizační a řídicí strukturu v každém z minimálně 7 krajů ČR ve smyslu zákona č. 51/2020 Sb., o územně správním členění státu (dále jen „**zákon č. 51/2020 Sb.**“) – podle podmínek výzvy organizační a řídicí struktura nemusí existovat na úrovni všech krajů, ve kterých žadatel vykonává činnost.
7. **Zatřetí** žalobce namítal selektivní a diskriminační přístup žalované ke sportovním organizacím, kterým překračuje meze správního uvážení. Podle žalobce žalovaná provádí skrytou prioritizaci sportovních odvětví, aniž takový postup řádně ukotvila. Napadený závěr žalované je postaven na neodůvodněném názoru jejího úředníka, který na jednání dne 15. 8. 2022 žalobci před svědky sdělil, že se jedná o jeho subjektivní rozhodnutí. Žalobce dále upozornil, že žalovaná rozhodovala o žádostech v rámci totožné výzvy rozdílně – některým žadatelům s podobnou organizační a řídicí strukturou dotaci poskytl.

8. **Začtvrté** žalobce namítal, že žalovaná rozhodla o zastavení řízení účelově, aby se vyhnula meritornímu rozhodování s vyššími nároky na argumentaci. Dále poukázal i na problém přezkumu rozhodnutí u neinvestičních dotací. Vzhledem k tomu, že je fakticky vyloučeno, aby soud o žalobě rozhodnul ještě v průběhu předmětného dotačního roku, je žadatel postaven před obtížné dilema – buď omezí výdaje, anebo si výdaje udrží, ale bez jistoty získání dotačních prostředků. V případě neinvestičních sportovních dotací navíc fakticky neplatí, že na dotaci není právní nárok. Při splnění formálních podmínek vzniká žadateli legitimní očekávání na minimální výši dotace 80 % minulého roku ve smyslu bodu 26.8. výzvy.
9. Konečně, žalobce učinil podnět k přezkumnému řízení ve smyslu § 153 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), současně s návrhem, aby soud řízení přerušil.

III. Vyjádření žalované a další podání stran

10. Žalovaná ve svém **vyjádření k žalobě** navrhla její zamítnutí. Napadené rozhodnutí označila za přezkoumatelné – postup a úvahy žalované jsou z něj seznatelné.
 11. Žalobce podmínku v bodě 2.12. výzvy vykládá formalisticky a účelově. Žalovaná zdůraznila, že bod 2.12. spojuje celostátní působnost s primárním účelem žadatele ve smyslu bodu 2.10. písm. b) výzvy, podle kterého je organizování postupových soutěží podstatné pro svazový charakter žadatele. Podle žalované je třeba podmínky celostátní působnosti v bodě 2.12. výzvy vykládat ve vzájemné souvislosti. Podle první věty musí nejméně v 7 krajích působit členské nebo pobočné spolky žadatele organizující alespoň dvoustupňové mistrovské soutěže. Na to navazuje druhá věta, která požadavek odpovídající organizační a řídicí struktury vztahuje k organizaci postupových soutěží v těch krajích, kde žadatel vykonává hlavní činnost, a kde působí jeho členské nebo pobočné spolky. Stanovy žalobce sice prohlašují, že žalobce působí celostátně a že jeho účelem je i organizovat a řídit celostátní, zemské a oblastní soutěže. Z předložených podkladů ale není zřejmé, jak jsou soutěže v jednotlivých regionech organizovány, a jak je tomu uzpůsobena organizační a řídicí struktura. Nelze proto dovodit, že strukturou žalobce je naplňován účel podle bodu 2.10. písm. b) výzvy. Žalobce nedoložil existenci odpovídající organizační a řídicí struktury v regionech.
 12. Tvzení o selektivním a diskriminačním přístupu označila žalovaná za spekulativní a nepodložené, včetně bezdůvodného útoku na ředitele Odboru podpory sportu. Žalovaná má objektivní, nestranný a nediskriminační přístup ke všem žádostem. Řízení zastavila i v dalších případech nesplnění podmínky celostátní působnosti. Z povahy neveřejnosti správního řízení nemůže žalobce disponovat přístupem do správních spisů vedených o žádostech jiných subjektů. Žalovaná též zdůraznila, že zastavení řízení není jednodušší cestou – požadavky na odůvodnění usnesení o zastavení řízení jsou totožné jako u meritorního rozhodnutí.
 13. Žalobce v **replíce** na toto vyjádření setrval na své žalobní argumentaci. Dodal, že sporné podmínky jsou definovány široce, požadavek na řádné odůvodnění by tak měl být o to větší. Žalovaná k působení v krajích přidává pouze podmínku, že tam musí být organizovány dvoustupňové soutěže. Žalobce tak zpochybnil tvrzení žalované, že doložení pouhé působnosti spolků v krajích je nedostačující. Tímto neodůvodněným přístupem může žalovaná v rozporu s řádným procesem svévolně vyloučit jakéhokoli žadatele
- Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.

z dotačního řízení. Dále upozornil, že při nahlédnutí do spisu dne 17. 1. 2023 zjistil, že žalovaná soudu nepředložila kompletní správní spis – chybí v něm Soutěžní řád žalobce pro rozhodné období (dále jen „soutěžní řád“), který žalované opakovaně doložil. Z něj (ve spojení se stanovami a webovými stránkami žalobce) vyplývá, že žalobce působí minimálně v 7 krajích, ve kterých organizuje soutěže.

14. Podle žalobce je podmínka v bodě 2.12. výzvy neurčitá a nesrozumitelná, a to zejména přívlastek „*odpovídající*“ organizační a řídicí struktury. Odpovídající organizační struktura se může lišit v závislosti na sportovním odvětví a předložení organizační struktury nedokládá, že žadatel naplňuje účel ve smyslu bodu 2.10. písm. b) výzvy (mezi rozsáhlou organizační strukturou a naplňováním účelu není přímá úměra). Prokázání naplnění účelu lze lépe doložit např. soutěžním řádem nebo jinými interními dokumenty. Žalobce zdůraznil, že za určitost a srozumitelnost dotačních podmínek odpovídá poskytovatel dotace. Podmínka podle bodu 2.12. výzvy tak musí být splněna vždy, pokud nejméně v 7 krajích ČR působí členské nebo pobočné spolky žadatele a žadatel zde organizuje alespoň dvoustupňové mistrovské soutěže, a to žalobce splnil. Požadavek žalobce na provedení důkazu jinými dotačními spisy je legitimní a v souladu s povinností rovného zacházení s žadateli o dotaci. Zejména je tomu tak tehdy, pokud žalovaná jasně nedefinovala, jak, čím a v jakém formátu má žadatel prokázat regionální působnost, organizaci soutěží, naplnění účelu atd.
15. Žalovaná ve svém **dalším vyjádření** ze dne 5. 5. 2023 na výzvu soudu sdělila, že podnětu žalobce k přezkumnému řízení nevyhověla (soud proto také neshledal důvod k přerušení řízení). K namítanému rozporu při vedení správního spisu (absence soutěžního řádu žalobce) uvedla, že je součástí elektronického spisu po celou dobu správního řízení (vlivem nedopatření nebyl součástí vytisknutého spisu zasílaného soudu). Žalovaná v celém řízení z obsahu soutěžního řádu vycházela.
16. Žalobce v reakci na to ve svém **vyjádření** ze dne 24. 5. 2023 zpochybnil, že by žalovaná v celém řízení vycházela ze soutěžního řádu. Žalovaná předtím ve správním a ani v soudním řízení soutěžní řád nezmiňovala – vždy odkazovala jen na stanovy žalobce a schéma jeho organizační struktury. Ze vzájemné komunikace v průběhu řízení, resp. i po vydání napadeného rozhodnutí, vyplývá, že žalovaná nevěděla, že jí žalobce soutěžní řád již předložil, pokud jej po podání žádosti vyzvala k jeho doplnění. Žalobce zdůraznil, že i další dokumenty, které v řízení předložil, nejsou součástí správního spisu ve stavu předloženém soudu (zejména doplněk soutěžního řádu zcela chybí).
17. Žalovaná nato reagovala ve svém **vyjádření** ze dne 7. 6. 2023, ve kterém tvrzení žalobce odmítla. Podle žalované se žalobce nedůvodně dovolává soutěžního řádu a doplňků k němu. Podstatou sporu je otázka, zda žalobce splňuje podmínku celostátní působnosti, resp. posouzení, zda má žalobce v krajích, ve kterých působí, fakticky vytvořenou organizační strukturu. Soutěžní řád stanoví pravidla soutěží atd., ale organizační strukturu nevymezuje. Posledně uvedené platí i pro další dokumenty, které žalobce předložil. Z toho důvodu se žalovaná k soutěžnímu řádu (a i k ostatním dokumentům) nevyjadřovala, byť žalobcem označené dokumenty (soutěžní řád a jeho doplňky pro rok 2022; výsledky MS, ME, MSJ, MEJ a dotazník pro sportovní svazy) měla k dispozici. Žalovaná setrvala na závěru, že žalobce podmínku celostátní působnosti nesplňuje.
18. Na to žalobce reagoval svým **vyjádřením** ze dne 20. 6. 2023. Žalovaná si podle něj účelově upravuje výklad podmínek výzvy. Podle žalobce z bodu 2.12. vyplývá, že otázka

organizace soutěží (a tu upravuje právě soutěžní řád a jeho doplňky) je zásadní pro posouzení podmínky celostátní působnosti. Ostatně, to ve svém prvním vyjádření k žalobě potvrdila sama žalovaná – požadavek organizační a řídicí struktury vztáhla právě k organizaci postupových soutěží v těch krajích, kde žadatel vykonává činnost. Vzápětí ale žalovaná účelově obrátila a soutěžní řád a jeho doplňky označila za nepodstatné pro posouzení celostátní působnosti, protože z nich nevyplývá organizační struktura v jednotlivých krajích. Žalobce konečně upozornil, že žalovaná nevysvětlila, proč jím předložené dokumenty nebyly součástí správního spisu.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

19. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, a jedná se o žalobu přípustnou, splňující všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí žalované soud přezkoumal na základě skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí a v mezích uplatněných žalobních bodů [§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti. Dospěl k závěru, že žaloba **je důvodná**.
20. O věci soud rozhodl za podmínek § 76 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, účastníci řízení ostatně na jeho nařízení ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s. ani netrvali (souhlas žalobce byl presumován). Soud neshledal ani potřebu provádět dokazování (ve věci bylo možné vzhledem k závěrům soudu vycházet jen z podkladů obsažených ve správním spise, jehož obsah byl v průběhu řízení před soudem žalovanou upřesněn a v tomto směru také doplněn).

IV.A Obecná východiska

/vč. namítaného účelového zastavování řízení/

21. Soud připomíná, že podle § 14 odst. 1 rozpočtových pravidel není na dotaci právní nárok, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak.
22. Podle § 14j odst. 1 věty třetí rozpočtových pravidel je obsahem výzvy „její věcné zaměření, okruh oprávněných žadatelů o dotaci, lhůta pro podání žádosti, popřípadě další požadavky, které žadatel o dotaci musí naplnit, a informace o podkladech podle § 14 odst. 3 písm. f)“.
23. Rozpočtová pravidla v § 14 a násl. výslovně upravují, jak může vyústit posouzení žádosti o dotaci. Obecně to může být rozhodnutí o poskytnutí dotace, rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dotaci (příp. její částečné zamítnutí), a konečně § 14j odst. 4 rozpočtových pravidel předvídá okruh případů, ve kterých poskytovatel řízení o žádosti o poskytnutí dotace zastaví. Ani jedna z variant nevyhovění žádosti o dotaci není ze soudního přezkumu vyloučena (srov. rozsudek desátého senátu zdejšího soudu ze dne 7. 9. 2020, č. j. 10 A 122/2019 - 45; stejný závěr lze dovodit i z praxe kasacího soudu – k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (NSS) ze dne 17. 10. 2022, č. j. 4 Afs 390/2021 - 28).
24. Žalobce namítal, že žalovaná účelově zastavuje řízení o žádosti o poskytnutí dotace, aby se vyhnula meritornímu rozhodování. Tato námitka není podle soudu důvodná. Podle § 14 odst. 4 rozpočtových pravidel „poskytovatel usnesením řízení zastaví v případě, že
- a) žádost nebyla podána ve lhůtě stanovené výzvou k podání žádosti,
- b) žadatel neodpovídá okruhu oprávněných žadatelů o dotaci uvedenému ve výzvě k podání žádosti,

c) *žádost trpí vadami a výzva k podání žádosti nepřipouští možnost jejich odstranění podle § 14k odst. 1,*

d) *žádost je v rozporu s věcným zaměřením výzvy k podání žádosti*“. (zvýraznění doplněno soudem)

25. Pokud žalovaná uzavřela, že byly naplněny znaky hypotézy právní normy v § 14j odst. 4 písm. b) rozpočtových pravidel, nemohla postupovat jinak, než usnesením řízení o žádosti žalobce zastavit. Žalovaná v takovém případě nemá prostor pro správní uvážení: došla-li k závěru, že žalobce oprávněným žadatelem není, musela žalovaná řízení zastavit. Nadto soud podotýká, že žalovaná postupovala v souladu s § 14k rozpočtových pravidel, pokud žalobce přípisem požádala, aby ve lhůtě 3 dnů předložil doplňující podklady, ze kterých bude vyplývat organizace činnosti žalobce (jeho členů) v jednotlivých regionech.
26. Soud nemůže přisvědčit ani tomu, že by uvedený postup kladl nižší požadavky na argumentaci poskytovatele. Usnesení o zastavení řízení musí obsahovat všechny formální náležitosti kladené na takové rozhodnutí rozpočtovými pravidly a subsidiárně aplikovaným správním řádem. Ačkoli usnesení o zastavení řízení není z povahy věci stejné jako negativní meritorní rozhodnutí o žádosti o poskytnutí dotace, ve svém důsledku má pro žadatele obdobné důsledky.
27. Zbývá dodat, že v tomto kontextu je zcela mimoběžnou i námitka legitimního očekávání žalobce na poskytnutí dotace. Výpočet výše dotace nastupuje až po provedení formálního hodnocení žádosti (srov. bod 13.3. výzvy). Žalovaná ovšem uzavřela, že žalobce přes fázi formálního hodnocení žádosti o poskytnutí dotace neprošel. Argumentuje-li žalobce tím, že neposkytnutí dotace je zásahem do hospodaření žadatele (což obecně soud nezpochybňuje), je třeba opět připomenout a zdůraznit, že na dotaci (jak i sám žalobce uvádí) není právní nárok. Žalobcem tvrzený mechanismus *de facto* legitimního očekávání na poskytnutí minimální dotace se mohl uplatnit až tehdy, pokud by žalobce splnil formální podmínky. Žalovaná ale v případě žalobce nemohla k výpočtu dotace přistoupit, a nemohla tak pravidlo kontinuity aplikovat.

IV.B K námitce selektivního a diskriminačního přístupu žalované

28. Soud musel dále posoudit, zda žalovaná při posuzování žádostí o poskytnutí dotace v rámci této výzvy postupovala diskriminačně a záměrně upřednostňovala vybraná sportovní odvětví. Ani tato námitka není podle soudu důvodná.
29. Soud připomíná, že je výhradně otázkou politickou, jaká oblast veřejného zájmu bude dotací podpořena, a jaké subjekty a za jakých podmínek veřejné prostředky obdrží. Správní soudy do takového určení nemohou nijak zasahovat (srov. rozsudek NSS ze dne 23. 5. 2018, č. j. 6 Afs 8/2018 - 37, č. 3757/2018 Sb. NSS, bod 20.). V uvedeném rozsudku NSS dále uvedl, že správní soudy mohou do podmínek dotačních výzev zasahovat pouze výjimečně (např. pokud by podmínka byla neopodstatněná a v demokratickém právním státě zjevně nepřipustná). Správní soudy ale naopak přezkoumávají, zda poskytovatel v rámci dotačního řízení zachoval pravidla řádného procesu včetně rovné ochrany práv a rovného zacházení se všemi žadateli za obecně stanovených podmínek. Tím je třeba rozumět to, že žadatel má právo na řádný proces, nikoliv na výsledek (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 30. 9. 2015, č. j. 9 Ads 83/2014 - 46, č. 3324/2016 Sb. NSS, bod 31).

30. Soud nepřisvědčil žalobci v tom, že by žalovaná přistupovala systémově diskriminačně vůči sportovnímu odvětví minigolfu. Jednak podotýká, že přinejmenším z výroční zprávy žalobce za rok 2020 (je součástí správního spisu) vyplývá, že žalobce jen v tomto roce od žalované obdržel 3 dotace v celkové výši 1 762 383 Kč. Nelze tak tvrdit, že žalovaná systémově odmítá sportovní odvětví minigolfu pomocí dotací podporovat.
31. Navíc, aby soud mohl konstatovat, že přístup žalované při rozdělování dotací byl v rámci této výzvy diskriminační, musela by z postupu žalované vyplývat zřejmá svévole, resp. by musel žalobce konkrétně vymezit, proč podle něj žalovaná postupovala svévolně. Jinak řečeno, jen to, že určitému subjektu nebyla dotace udělena, neznámá, že její poskytovatel k jejímu rozdělování přistoupil svévolně a diskriminačně. Namítá-li žalobce, že napadené rozhodnutí je výsledkem subjektivního rozhodnutí úřední osoby, soud připomíná, že přidělování dotací může někdy (typicky u bodování splnění podmínek) do značné míry působit subjektivně, nicméně v případě nesplnění formálních podmínek nelze fakticky o subjektivním hodnocení vůbec hovořit (pokud by skutečně v závěrech žalované hrál roli subjektivní pohled, nikoli naplnění formálních podmínek, bylo by napadené rozhodnutí pro rozpor s podmínkami výzvy nutně nezákonné; k tomu viz níže). Nad rámec lze dodat, že z výsledků výpočtů v rámci této výzvy vyplývá, že žalovaná dotaci přidělila různým subjektům provozujícím různá sportovní odvětví (např. klasické sporty jako je fotbal či lední hokej, ale např. i svazům věnujícím se hře šachů či kuželkám a bowlingu)¹. Na první pohled (bez konkrétních protiargumentů) proto nelze hovořit o skryté prioritizaci sportovních odvětví. Ani z podkladů ve správním spise nevyplývá žádná indicie upřednostňování vybraných sportovních odvětví ze strany žalované, nepřipustnou prioritizaci nemohou doložit ani mediální prohlášení zástupců žalované – obecně může být prioritizace určitých odvětví žádoucí.
32. Z toho důvodu soud neshledal potřebné provést žalobcem navrhované svědecké výpovědi (žalobce ostatně konkrétní svědky ani neidentifikoval). Soud nepřistoupil ani na další důkazní návrh, aby si vyžádal dotační spisy vyjmenovaných subjektů, které dotaci v této výzvě měly obdržet. Žalobce soud nepřesvědčil o významu provedení těchto důkazů – např. jen neurčitě uvedl, že minimálně část uvedených subjektů (tedy ani podle něj ne všechny) má nastavenou organizační a řídicí strukturu obdobně; ty však neoznačil. Dále nijak nespecifikoval, v čem přesně tedy považuje přístup žalované vůči jím vymezeným subjektům za rozdílný.

IV.C K výkladu čl. 2 bod 2.10. písm. b) a f) a bod 2.12. výzvy

/vlastní rozhodovací důvod žalované/

33. Zbývá posoudit klíčovou otázku sporu – zda žalovaná oprávněně postupovala podle § 14j odst. 4 rozpočtových pravidel, tj. zda žalobce skutečně neodpovídal okruhu oprávněných žadatelů o dotaci vymezenému ve výzvě.
34. Soud se nejprve zabýval vytýkanou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí. Žalobce kritizoval, že žalovaná pouze ocitovala výzvu a označila dokumenty předložené k žádosti. Bez odůvodnění konstatovala, že žalobce nesplnil podmínky výzvy. Žalobce dále zpochybnil to, že žalovaná nijak nedefinovala situace, za kterých má podmínky výzvy za

¹ Srov. výsledky výpočtů v rámci výzvy Podpora sportovních organizací svazového charakteru 2022. Dostupné z: <https://agenturasport.cz/wp-content/uploads/2023/01/Vyzva18-2021-PodporaOrgSvazChar22.pdf> [cit. 12. 7. 2023]. Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.

splnění. Nedostatečným je podle něj též pouhé předestření úvah žalované o rozporu mezi organizační strukturou uvedenou na internetových stránkách žalobce a tou uváděnou v žádosti. Žalovaná měla také zdůvodnit, proč existence členských subjektů žalobce v 10 krajích ČR nesplňuje podmínky výzvy.

35. Tato námitka je podle soudu důvodná, a vedla proto ke zrušení napadeného rozhodnutí. Jeho odůvodnění je vskutku velmi stručné, což sice soudu nebrání zabývat se výkladem rozhodných ustanovení výzvy, brání mu to již ale v jejich aplikaci na tento konkrétní případ. Žalovaná se totiž nevypořádala se všemi předloženými podklady a nespecifikovala ani konkrétní výtky, jež k organizační struktuře žalobce má.
36. Platí, že pro určení okruhu oprávněných žadatelů je rozhodné jejich vymezení ve výzvě k podání žádosti. Jak soud popsal výše, soudní přezkum nemůže být zaměřen na obsah či nastavení dotačních podmínek. Soud se naopak musel zabývat (ne)dodržením nastavených podmínek ze strany žalované – zda řádně interpretovala a aplikovala vymezený okruh oprávněných žadatelů, resp. zda své závěry dostatečně zdůvodnila. Právě tímto směrem jsou vedeny i námitky žalobce.
37. Výzva podává relativně podrobné požadavky kladené na oprávněného žadatele. Podle čl. 7 výzvy je oprávněným žadatelem sportovní organizace. Podle bodu 2.1. výzvy je sportovní organizací podle § 2 odst. 2 zákona č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, právnická osoba založená za jiným účelem než dosažení zisku, pokud její předmět činnosti zahrnuje činnost v oblasti sportu. Podle bodu 7.1.1. výzvy musí mít oprávněný žadatel právní formu spolku a zároveň podle bodu 7.1.2. výzvy musí být svazem podle bodu 2.10. výzvy, čímž se rozumí typ sportovní organizace, která je svazového charakteru (jde o svaz spolků či spolek s pobočnými spolky). V bodu 2.10. písm. a) až g) výzvy jsou uvedeny podmínky, které svaz musí splňovat. Podle bodu 2.10. písm. b) výzvy je primárním účelem svazu „*vytvářet podmínky, řídit a organizovat rozvoj daného sportovního odvětví v oblasti systémových (postupových) národních soutěží, státní sportovní reprezentace, případně systému výchovy sportovně talentované mládeže na všech úrovních v rámci celé České republiky a zastupovat a hájit zájmy daného sportovního odvětví/sportu/sportovní disciplíny (dále ve Výzvě jen „sportovní odvětví“)*“. (zvýraznění doplněno soudem)
38. Podle bodu 2.10. písm. f) výzvy musí mít svaz „*celostátní působnost dle bodu 2.12. této Výzvy nebo sportovní odvětví, který svaz řídí a organizuje dle bodu 2.10. písmena b), c) a d), zařazen na program olympijských her, a to v rozsahu minimálně tří cyklů jdoucích za sebou předcházejících hodnocenému roku a zároveň je zařazen na program nejbližších olympijských her ve vztahu k hodnocenému roku*“. (zvýraznění doplněno soudem)
39. Podle bodu 2.12. výzvy je za subjekt s celostátní působností považována „*sportovní organizace, která svou hlavní činnost vykonává nejméně v 7 krajích České republiky v souladu se základním územně správním členěním – správní obvody krajů, dle § 3 zákona č. 51/2020 Sb., v platném znění, tzn. působí zde členské spolky nebo pobočné spolky organizace a organizuje alespoň dvoustupňové mistrovské soutěže v disciplínách, které vykazuje. Má založenou odpovídající organizační a řídicí strukturu (organizační strukturu svaz doloží jako samostatnou přílohu), tzn. že je schopen prokázat, že prostřednictvím této struktury naplňuje svůj účel v souladu s bodem 2.10. písm. b) dle svého zakladatelského dokumentu*“. (zvýraznění doplněno soudem)

40. Sporem mezi účastníky je otázka, zda žalobce splňuje podmínku celostátní působnosti ve smyslu čl. 2 bod 2.10. písm. f) ve spojení s bodem 2.12. výzvy. Neshoda panuje nad výkladem čl. 2 bodu 2.12. výzvy, který definuje podmínky, za kterých je sportovní organizace považována za celostátně působící.
41. Soud podotýká, že žalovaná bez dalšího nerozporuje naplnění účelu žadatele podle bodu 2.10. písm. b) výzvy – žalovaná netvrdí, že žalobce nepořádá alespoň dvoustupňové mistrovské soutěže v krajích, kde působí. Žalovaná rovněž nerozporuje, že je žalobce nositelem národní sportovní autority pro sportovní odvětví minigolfu. To lze dovodit mj. z přípisu ze dne 15. 6. 2022, který žalobci zaslala. V něm jej žalovaná vyzývá, aby doložil, „*jak má v těchto regionech vybudovanou organizační strukturu nebo vytvořenou sportovní organizační jednotku*“.
42. Žalovaná naopak rozporuje, že žalobce nenaplnil (dostatečně nedoložil) svojí celostátní působnost ve smyslu bodu 2.12. výzvy předložením organizační struktury, kterou by prokázal, že jejím prostřednictvím naplňuje účel ve smyslu bodu 2.10. písm. b) výzvy. Nepochybně je tak sporným bodem otázka předložené, resp. nedostatečně předložené organizační struktury, ze které by vyplývalo, že žalobce naplňuje účel podle bodu 2.10. písm. b) výzvy (a s tím spojený výklad bodu 2.12. výzvy).
43. Také žalobce svoji argumentaci postavil na výkladu bodu 2.12. výzvy. Podle něj tento bod obsahuje dvě podmínky. Ty sice podle žalobce musí být obě splněny, ale každá samostatně, nikoliv dohromady. První podmínka podle něj vyžaduje působení žadatele minimálně v 7 krajích, ve kterých působí jeho členské spolky nebo pobočné spolky organizující alespoň dvoustupňové mistrovské soutěže. Vedle toho podle druhé podmínky musí žadatel doložit svoji organizační strukturu. Ta podle žalobce musí být doložena pouze pro celý svaz, a nikoliv, jak tvrdí žalovaná, na úrovni všech krajů, ve kterých žadatel působí.
44. Soud připomíná, že z dikce bodu 2.12. výzvy vyplývá, že za svaz s celostátní působností [tak, aby byla naplněna podmínka podle bodu 2.10. písm. f) výzvy] se považuje ten, který svou hlavní činnost vykonává nejméně v 7 krajích ČR. Působností sportovní organizace v krajích bod 2.12. výzvy rozumí působnost (výkon hlavní činnosti) členských spolků nebo pobočných spolků organizace a zároveň to, že jsou zde (v daných krajích) organizovány alespoň dvoustupňové mistrovské soutěže v disciplínách, které sportovní organizace vykazuje (první podmínka). Na to navazuje požadavek, že takový subjekt má založenou odpovídající organizační a řídicí strukturu. K této podmínce je ve výzvě doplněno jen to, že doloženou organizační strukturou musí být žadatel schopen prokázat, že prostřednictvím ní naplňuje svůj účel v souladu s bodem 2.10. písm. b) výzvy dle svého zakladatelského dokumentu (druhá podmínka).
45. Žalovaná sama nepochybně, že tento bod obsahuje dvě podmínky. Jako poskytovatel dotace přitom zcela oprávněně vymezila pojem celostátní působnosti žadatele. Zároveň vymezení celostátní působnosti postavila na působnosti členských spolků nebo pobočných spolků žadatele ve správních obvodech krajů. Žalovaná dále stanovila požadavek, aby žadatel (svaz) jako přílohu žádosti doložil organizační strukturu. Z pohledu soudu je dále důležité, že forma doložené organizační struktury je pak blíže vymezena v rámci úpravy náležitostí žádosti v čl. 11 bod 11.1. písm. b) výzvy. Organizační struktura svazu (lze dovodit, že celého svazu, ne samostatně pro každý region, kde svaz působí) má být doložena: a) organigramem (diagram organizační struktury svazu) **nebo** popisem a současně b) popisem organizování systémových soutěží. K tomu výzva v čl. 11 obsahuje požadavek, Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.

jak má žadatel doložit splnění definice svazu jako oprávněného žadatele. Podle čl. 11 bod 11.1. písm. c) bod 1. má žadatel splnění primárního účelu doložit svými platnými registrovanými stanovami. Dále zejména podle bodu 11.1. písm. c) bod 5. výzvy má být celostátní působnost svazu doložena „seznamem sdružených/spolčených spolků či zřízených pobočných spolků svazem a zároveň dle bodu 11.1. písmena b) doloženou organizační strukturou svazu“.

46. Pokud jde o to, jak žalobce dokládal celostátní působnost podle posledně citovaného ustanovení výzvy, ze správního spisu vyplývá, že žalobce k žádosti předložil seznam sportovních klubů/tělovýchovných jednot. Z tohoto seznamu vyplývá, že přidružené sportovní kluby působí v následujících 11 správních obvodech krajů (s Prahou ve 12 krajích): Zlínský kraj, hl. město Praha (ta ale není správním obvodem kraje podle zákona č. 51/2020 Sb.), Jihomoravský kraj, Královéhradecký kraj, Středočeský kraj, Moravskoslezský kraj, Olomoucký kraj, kraj Vysočina, Plzeňský kraj, Ústecký kraj, Královéhradecký kraj a Liberecký kraj. Celkem pod žalobce v době podání žádosti spadalo 34 aktivních členských sportovních klubů (oddílů tělovýchovných jednot). Žalobce tak má alespoň v 7 krajích ČR členské spolky nebo pobočné spolky. Žalobce také v čl. I odst. 2 svých stanov uvádí, že sdružuje především oddíly a kluby sportovního minigolfu jako spolky působící v místech svého sídla a v čl. I odst. 6 stanov se označuje za organizaci s celostátní působností (byť sama deklaruje celostátní působnost ve stanovách žalobce naplnění požadované podmínky neprokazuje). Zároveň lze dovodit, že žalobce naplňuje i to, že v těchto krajích koná alespoň dvoustupňové mistrovské soutěže – to vyplývá z kombinace soutěžního řádu žalobce a doplňku k němu pro rok 2022, které žalobce žalované v průběhu dotačního řízení předložil (oba dokumenty nebyly součástí správního spisu v podobě původně zaslané soudu, na vyzvání soudu mu je obě strany zaslaly; žalovaná jako doplnění správního spisu).
47. Žalobce tak doložil seznam členských spolků ve smyslu bodu 11.1. písm. c) bod 5. výzvy a prokázal i naplnění první podmínky bodu 2.12. ve spojení s bodem 11.1. písm. b) výzvy. Toto žalovaná ani nezpochybňuje. Jádrem sporu tak neleží v otázce, zda žalobce působí v sedmi krajích či zda koná soutěže. Ve vztahu k bodu 2.12. výzvy je otázkou pro posouzení (i) zda výzva požaduje, aby žadatel doložil odpovídající organizační a řídicí strukturu pro každý kraj, ve kterém působí, zvláště, nebo zda postačí doložit organizační strukturu svazu jako takového, a zejména (ii) co má z doložené odpovídající organizační a řídicí struktury vyplývat, tedy čím žalovaná rozumí odpovídající organizační a řídicí strukturu.
48. Žalovaná má pravdu v tom, že mezi oběma podmínkami bodu 2.12. výzvy lze vnímat určitou provázanost. Předně, obě podmínky musí být nepochybně splněny kumulativně. Vedle dokládání organizační struktury je proto nutné prokázat působení v alespoň 7 krajích. Tyto požadavky rovněž nelze pominout ani ve vzájemné souvislosti – nejsou na sobě zcela nezávislé, neboť působení v regionech musí být logicky zohledněno i z pohledu organizační struktury. Na druhou stranu jsou tyto dvě podmínky v bodě 2.12. výzvy definovány primárně samostatně: jednak působení v 7 krajích (působí zde členské či pobočné spolky), spojené s organizací alespoň dvoustupňových soutěží, a jednak doložení organizační struktury dokládající plnění účelu podle bodu 2.10. písm. b) výzvy. Organizační struktura tak není navázána přímo na kraje jako takové, ale na plnění účelu v nich. Tento rozdíl se může jevit nepatrný, nicméně ve svých důsledcích je poměrně zásadní.

49. Z bodu 2.12. výzvy totiž nelze jednoznačně dovodit, že by měla být organizace členěna podle krajů, resp. že žalovaná vyžaduje organizační strukturu pro každý region ČR, ve kterém žadatel působí. Naopak, podle již citovaného bodu 11.1. písm. b) výzvy je požadována organizační struktura *svazu*. V této souvislosti soud připomíná, že s právem poskytovatele vymezit podmínky dotace souvisí též povinnost vymezit je jednoznačným, určitým a srozumitelným způsobem, který zajistí předvídatelnost postupu poskytovatele (*mutatis mutandis* rozsudek NSS ze dne 30. 3. 2017, č. j. 2 Afs 142/2016 - 32, a judikaturu tam citovanou). Pokud poskytovatel dotační podmínky nevymezí zcela jasně, nemůže se vůči příjemci (žadateli) těchto ustanovení dovolávat, resp. bez jasné opory prosazovat jejich restriktivní (méně příznivý) výklad.
50. Podle soudu nelze z výzvy dovodit nic jiného, než požadavek na doložení celostátní organizační struktury svazu, ze které bude *vyplývat*, že svaz působí [vykonává činnost ve smyslu bodu 2.10. písm. f) výzvy] celostátně, tj. působí i v regionech (v tom pak minimálně v 7 krajích). Jako postačující tak musí být doložení jediné organizační struktury pro celý svaz, přičemž z této organizační struktury by pak mělo vyplývat naplňování účelu podle bodu 2.10. písm. b) výzvy. Žalovaná ostatně v přípisu ze dne 15. 6. 2022, v němž žalobce upozornila na nedostatek doložení organizační struktury, výslovně nepožadovala doložení samostatné organizační struktury pro každý region, ve kterém působí.
51. Soud tak v první řadě konstatuje, že žalobce nepochybil, pokud předložil jednotnou organizační strukturu celého svazu. Zůstává zodpovědět otázku ad (ii), tedy čím se rozumí odpovídající organizační a řídicí struktura.
52. Žalovaná v napadeném rozhodnutí pouze neurčitě uvedla, že ze stanov a předloženého organizačního schématu nevyplývá, že by měl žalobce takovou organizační a řídicí strukturu, ze které by vyplývalo, že naplňuje účel podle bodu 2.10. písm. b) výzvy. Jakkoli může být toto tvrzení správné, žalovaná své závěry blíže nerozvedla a zejména se nezabývala všemi předloženými dokumenty. Soud proto mohl dospět toliko k následujícím závěrům.
53. Žalobce dle obsahu správního spisu předložil mj. své stanovy a dále samostatnou přílohu – Organizační schéma ČMGS 2022. To kromě centrálních orgánů jako je konference ČMGS, prezidium či výkonný prezident upravuje i odborné sekce – marketingová komise, komise pro mládež, komise STK (sportovně-technická komise) a komise TMK (trenérsko-metodická komise). V rámci komise STK je upravena i působnost rozhodčích, přičemž komise STK se dále (obecně) člení na oblasti působnosti: Čechy, Čechy západ, Čechy střed, Morava, Morava sever a Morava jih.
54. Je tedy zřejmé, že určité členění působnosti komise STK (tj. hlavně rozhodčích) schéma obsahovalo. Skutečně sice nešlo o podobu organizace přímo podle krajů, to ovšem výzva podle soudu nepožaduje. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí se přitom nepodává, jaký význam (byť obecné) vymezení oblastí působení má (přestože na první pohled pokrývá celou ČR, a tedy i přinejmenším 7 krajů). Žalované lze dát za pravdu jen potud (byť tento argument rozvíjí až v řízení před soudem), že schéma neobsahuje konkrétní organizační zajištění pořádání soutěží, což je požadavek, jež i podle soudu musí v každém případě doložená struktura obsahovat a mj. tím dokládat naplnění účelu činnosti žadatele (který žalovaná svými pozdějšími výtkami redukovala právě jen na organizování soutěží, a to i na nižších úrovních, vč. krajů).

55. To, že je organizace soutěží podstatná i z pohledu doložení organizační strukturu dokládá i bod 11.1. písm. b) výzvy, který vyžaduje jednak diagram či popis organizační struktury a dále popis organizování systémových soutěží. Tím spíš je zvláštní, že se žalovaná dále vůbec nezabývala podklady, jež mohou s organizováním soutěží (na různých úrovních) souviset.
56. Ze správního spisu a z následné komunikace mezi žalobcem a žalovanou v průběhu soudního řízení totiž vyplynulo, že součástí spisu byl soutěžní řád upravující nejen samotná pravidla hry minigolfu (jde o jednotnou směrnici pro soutěže pořádané svazem na území ČR), ale i organizaci soutěží (jejich stupňů), a to v rozsahu celostátních, zemských (pro Čechy a Moravu), oblastních (viz rozdělení v doplňku k soutěžnímu řádu pro rok 2022, jenž byl také součástí správního spisu) a krajských (ty jsou rozděleny na oblasti Čechy střed, Čechy západ, Morava jih a Morava sever) (rovněž viz doplněk). Z toho lze dovodit, že žalobce organizuje alespoň dvoustupňové mistrovské soutěže (podle soutěžního řádu se soutěže dělí na bodované a mistrovské) na všech úrovních ČR, vč. krajů.
57. Tyto podklady žalovaná vůbec nehodnotila, nic k nim neuvedla. V tom podle soudu pochybila.
58. Tvrdí-li totiž s určitostí, že z předložených podkladů nevyplývá, jak žalobce naplňuje svůj hlavní účel (v podobě organizování soutěží) v regionech, resp., jak má k tomu v regionech uzpůsobenou organizační a řídicí strukturu, potom nemohla přehlédnout předložený soutěžní řád a jeho doplněk pro rok 2022 a v odůvodnění napadeného rozhodnutí se s ním nevypořádat.
59. Zvláště tomu tak je v situaci, pokud na soutěžní řád žalobce odkázal ve své odpovědi z 16. 6. 2022 na přípis žalované k doložení organizační struktury s jednoznačným odkazem, že tento dokument dokládá organizování soutěží. K tomu přistupuje i skutečnost, že žalovaná původně soudu soutěžní řád ani doplněk nepředložila. Lze si tedy klást otázku, zda s nimi jako se součástí správního (dotačního) spisu skutečně pracovala a přihlížela k němu, jak nyní tvrdí. Zásadní je i ta skutečnost, že sama žalovaná možnost doložení organizační struktury stanovila relativně volně: buď diagramem nebo popisem a dále popisem organizování soutěží – nelze proto nyní tvrdit, že podoba organizování soutěží není z hlediska struktury svazu rozhodná.
60. Podle názoru soudu přitom nelze říci, že by soutěžní řád a doplněk byly *a priori* nesouvisející a mimoběžné podklady, z nichž by vůbec nebylo možné dovozovat nic ohledně organizační struktury. Kromě výše uvedeného lze doplnit, že podle doplňku k soutěžnímu řádu pro rok 2022 jsou jednotlivé kluby (členové žalobce) působící v krajích rozdělení právě do výše uvedených šesti oblastí. To z pohledu soudu znamená, že je zde zřejmá provázanost oblastí s jednotlivými kraji. Zároveň je zřejmé, že v těchto oblastech nějaká organizace probíhá (viz působnost rozhodčích). Žalovaná tak nemá pravdu, že by z předložených podkladů nemohlo vyplývat, jak jsou soutěže v jednotlivých regionech organizovány a jak je tomu uzpůsobena organizační struktura.
61. Žalovaná měla vzít v úvahu, že naplnění podmínek výzvy by v tomto případě mohlo vyplývat z podkladů jako celku. Soud v tomto směru nepřehlédl, že organizační struktura měla být předložena jako samostatný dokument, nicméně k výzvě žalované žalobce na soutěžní řád přímo odkázal, přičemž žalovaná ani netvrdí, že k jiným dokumentům přihlížet nemůže (již v odůvodnění napadeného rozhodnutí ostatně zohlednila i stanovy či webové stránky žalobce).

62. Soud považuje za nutné ještě zdůraznit, že samozřejmě netvrdí, že žalobce odpovídající organizační strukturu řádně doložil. Je na žalované, aby se ke všem relevantním podkladům nejdříve sama vyjádřila, aby její závěry pak soud mohl přezkoumat – správním soudům nepřísluší hodnotit klíčové otázky či podklady jako první v pořadí, neodpovídá to jejich přezkumné roli. V tomto ohledu též podle ustálené judikatury platí, že soud může přihlížet jen k odůvodnění napadeného rozhodnutí, v pozdějších podáních již nelze nedostatky odůvodnění zhojit (např. rozsudek NSS ze dne 13. 10. 2004, čj. 3 As 51/2003 - 58). Odůvodnění žalované ostatně mimo citace znění konkrétního bodu výzvy nepřináší ani žádný bližší podklad pro to, jak by soud mohl na splnění podmínky organizační struktury nyní nahlížet. Není z něj zřejmé, jak přesně by organizační struktura tedy měla vypadat.
63. K popsáním nedostatkům konečně přistupují i další, byť vedlejší vady odůvodnění. Konkrétně se jedná o tvrzení žalované, že se předložená organizační struktura odlišuje od údajů na webových stránkách žalobce, resp. že organizační schéma neobsahuje informace, kdy a jakým orgánem byla organizační struktura projednána a schválena. Soud musí dát žalobci za pravdu, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí není zřejmé, v čem se organizační struktura liší od údajů na webových stránkách žalobce, stejně tak není zřejmé, na základě čeho by měla organizační struktura obsahovat informace o tom, kdy a jakým orgánem byla schválena (nehledě na to, že žalobce v odpovědi z 16. 6. 2022 žalované sdělil, že organizační strukturu schvaluje konference svazu, soutěžní řád pak prezidium). Ze závěrů žalované není koneckonců ani zcela zřejmé, zda tyto důvody žalovaná koncipovala jako samostatné rozhodovací důvody zastavení řízení, či nikoli.
64. Soud tedy uzavírá, že napadené rozhodnutí považuje hned z několika příčin za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Připomíná, že rozhodnutí lze takto označit tehdy, vycházel-li správní orgán ze skutkové podstaty, která nemá oporu ve spisu, či by se určitou významnou skutečností vůbec nezabýval – nevyjádřil by se k ní a nečinil by vůči ní žádné dokazování tím, že by neshromáždil podklady, respektive by je shromáždil, ale již by je nepodrobil hodnocení s relevantními závěry (k tomu např. rozsudky NSS ze dne 4. 10. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010 - 53, nebo ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008 - 109). V posuzované věci žalovaná sice podklady pro své rozhodnutí shromáždila, ale nepodrobila je řádnému a úplnému hodnocení a nevyvodila z nich konkrétně odůvodněné závěry.

V. Závěr a náklady řízení

65. Na základě shora uvedených skutečností soud shledal žalobu důvodnou, a proto napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 78 odst. s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V něm bude žalovaná vázána právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Soud na základě dosavadního stavu řízení nemohl učinit závěr, že by žalobce nevyhovoval kritériu výzvy v podobě celostátní působnosti, a neodpovídal tak okruhu oprávněných žadatelů. Úkolem žalované bude opětovně posoudit žádost žalobce a v rámci toho konkrétně a přezkoumatelně zhodnotit, zda žalobce naplňuje podmínku celostátní působnosti (v návaznosti na doložení odpovídající organizační struktury). K tomu by měla vzít v úvahu veškeré podklady, která má k dispozici ve správním spise a náležitě je ve svém rozhodnutí reflektovat.

66. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce dosáhl ve věci plného úspěchu, a proto má právo na náhradu nákladů řízení vůči žalované spočívající v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000 Kč (za žalobu), odměně za 5 úkonů právní služby [§ 11 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů – tj. převzetí zastoupení, sepsání žaloby, sepsání repliky a sepsání dalších dvou vyjádření] v částce 3 100 Kč za jeden úkon, celkem 15 500 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb.] a náhradě hotových výdajů za 5 úkonů v částce 300 Kč za jeden úkon, celkem 1 500 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky). Zástupce žalobce soudu doložil, že je plátcem DPH, proto se částka nákladů právního zastoupení dále zvyšuje o hodnotu příslušné sazby (celkem činí 20 570 Kč). Žalovaná je tedy povinna zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce společně s náhradou soudního poplatku částku 23 570 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. července 2023

Mgr. Martin Lachmann v. r.
předseda senátu